

KLOBNY (1) *ai*

G sg f klobn(e)j.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.: klubny.

Przymiotnik od „kloba” ‘waga w równowadze’; dokładny, dobrze wyważony:

Wyrażenie: »klobna miara«: Aurum ad Sacoma appendere, Złoto aż do klobney miary przidzie wazić. Mącz 363d.

ZCh